

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Numerus Sextus. Eucharistica Institutio, est Incarnationis extensio; & Cardinalia Fidei Mytheria per Eucharistiam exhibentur, reholuntur, & quodammodo dilatantur, ad consummationem majoris gloriæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

NUMERUS SEXTUS!

Eucharistica Institutio, est Incarnationis extensio; & Cardinalia Fidei Mysteria per Eucharistiam exhibentur, recoluntur, & quodammodo dilatantur, ad consummationem majoris gloriae Sanctissimae Trinitatis, per Christum in Eucharistia residentem, usque ad finem mundi.

§. I.

DE cætero sicut Verbi Incarnati Mysterium, Deus Homo in se omnia continens tanquam perfectissima & summa ac infinita in actu primo Divinitatis communicatio ad extra: est absolutissima imago Sanctissimæ Triadis, ut demonstratum est sufficienter. Sic præclarissima ejusdem Trinitatis expressio, manifestatur fidelibus in admirabili Eucharistiâ; omnium mirabilium Trinitatis Divinæ maximo compendio, quod est extensio Incarnationis, ut loquun-

tur, Patres & Doctores Ecclesiæ. Sicut enim idem numero Christus existit totus substantialiter in tribus Hostiis consecratis, & tres illæ Hostiæ consecratæ realiter à se invicem distinguuntur, cum tamen essentiam habeant planè eandem, nimirum eundem omninò Christum, idem compositum ex Persona Verbi, Divinitate, Anima, & Carne Christi, cum omnibus quæ tres illas substantias concomitantur. Ita eadem essentia Divina, existit in tribus Personis, realiter distinctis, licet eandem omninò habeant substantiam indistinctam, individuam, ac indivisibilem. Sicut ergo tres sunt Personæ in Unitate Divinæ substantiæ, ita in Eucharistiâ in quâ totus Christus substantialiter, continetur, tres sunt substantiæ in Unitate Personæ Divinæ: & sicut Trinitas Divina tribus modis existit in omnibus, per essentiam, per potentiam, per præsentiam; sic idem Christus perfectissimum Trinitatis Symbolum secundum naturam humanam Verbo hypostaticè unitam, tribus modis in rebus existit, scilicet localiter in Cælo, perso-

naliter in Verbo , Sacramentaliter in Eucharistiâ. Sicut enim secundum Divinitatem totus essentialiter est in omnibus , ita secundum humanitatem totus Sacramentaliter & substantialiter est in omnibus locis in quibus Eucharistia , sub speciebus panis & vini realiter existit. Sive in manibus Sacerdotis , statim peractâ consecratione , sive in Altari permanens , post Sacrificium in tabernaculis , sive ubicumque , etiam in luto Eucharistia reperiatur.

§. II.

Similiter ex immeatione , circum-
inceptione , & inseparabili inexistentiâ trium Personarum Divinarum , quæ per concomitantiam existunt in Eucharistiâ : datur nobis cognitio , & renovatur memoria Divinæ Trinitatis , in qua Pater , Filius , & Spiritus Sanctus inseparabiliter in seipsis mutuò existentes , sunt in una eadem substantia Divinitatis indivisæ. Pater in Filio , Filius in Patre , uterque in Spiritu Sancto ; & Spiritus Sanctus in utroque , ut ab utroque , sicut ab uno

principio necessario procedens, & in
 utroque ab Æterno existens, ut utrius-
 que amor personalis, quies, jubilum,
 vinculum indissolubile, centrum Divi-
 narum Processionum immanentium:
 in se uno omnia uniens. Sic hi tres, Pa-
 ter, Verbum, Spiritus Sanctus, unum
 sunt, Unitate Divinitatis: Qui tres
 sunt distinctione Personarum Divina-
 rum, consubstantialium, coæterna-
 rum, coæqualium in omnibus. Hæc est
 Majestas Divinitatis, unius trinæ, cujus
 admirabilis Eucharistia, Incarnatio-
 nis extensio, est perfecta representa-
 tio, expressio, manifestatio. Sicut er-
 go felicitas Beatorum in Cœlo, est Di-
 vinæ Trinitatis visio, dilectio, &
 fruitio Æterna: sic Christianorum
 Spiritualium in hoc animarum sancta-
 rum à Deo suo, uno, trino, pere-
 grinantium exilio, vera & unica
 beatitudo est jugis, Spiritualis, Sa-
 cramentalis, & Eucharistica Com-
 munitio; delicias præbens Regibus, qui
 supra omnia mortalia erecti, uni Deo
 Homini adhærentes, hauriunt aquas
 salientes in vitam æternam, de fonte
 hoc perenni Salvatoris: omnis cœle-

56.
ftis dulcedinis & gaudii, origine & prin-
cipio, quod nunquam poterit exhauriri.

§. III.

OMnia omninò Christi Dei-Ho-
minis Myſteria, id eſt totam œco-
nomiam Incarnationis Paſſionis, ac Re-
ſurrectionis Verbi Dei nati de Virgine,
nec non communicationis Spiritus
Sancti, omnium donorum, ac gratia-
rum, ipſiusque glorificationis electo-
rum in ſinu Divinæ Triadis, repræſen-
tari, commemorari, extendi, & con-
ſummari per Eucharifticam liturgiam:
docent unanimiter Sancti Patres, &
intelligunt ſapienter Spirituales, qui
in ſchola Chriſti, in Eccleſiâ Dei vi-
vi, per Spiritum Sanctum, revelan-
tem humilibus corde omnem verita-
tem, perpetuò erudiuntur. Eſt ergo
Euchariftia, ſive ut maximum Sacri-
ficium Sacerdotii Æterni J E S U-
C H R I S T I, ſive ut Sacramentum
infiniti amoris, quo cùm dilexiſſet
ſuos à principio in finem dilexit eos;
ſummum myſterium, fidei orthodo-
xæ; ſpei cœleſtis, charitatis infinitæ;

& omnium mirabilium Dei omnipotentis, maximi, optimi & Dei-Hominis, sub speciebus visibilibus absconditi & exinaniti, sicut maximus in minimo: ad majorem gloriam Sanctissimæ Triadis, ad exultationem Ecclesiæ triumphantis, ad sanctificationem Ecclesiæ militantis, ad liberationem Ecclesiæ patientis in ignibus expiatoriis: ad terrorem principis tenebrarum, & ad everfionem omnium inimicorum Christiani Nominis: cùm sit Eucharistia mundi, carnis, Inferni & mortis victoria. Denique ad perfectam Deificationem electorum in Christo J E S U; in quem transformantur de die in diem per Eucharisticam, Sanctam, & quotidianam Communionem. Per hanc enim Deus-Homo, qui in se omnia continet, se totum ex toto, & in seipso omnia omnibus suis perfectissimo modo donavit: ut esset omnia in omnibus suis dilectis, per hanc admirabilem & veram suæ Divinæ Incarnationis extensionem ac communicationem.

Porrò notandum hic specialiter quod Christus donando seipsum suis in Coenâ Eucharisticâ, addiderit præceptum suæ memorationis, oblationis, ac Communionis dicens: Accipite & manducate, hoc est enim Corpus meum, quod vobis tradetur, hoc facite in meam commemorationem. Tria sunt quæ Christiani omnes conservare perpetuò in suâ memoriâ debent, de Deo JESU suo, qui est Salvator omnium, maximè fidelium, & qui in seipso omnia nobis donavit. Primum est recordari semper præteritæ charitatis, quâ nos omnes redemit, per Passionem suam, factus obediens usque ad mortem Crucis. Secundum præsentis inspectionis, quâ nunc quoque perpetuò suos prospicit & contemplatur per cancellos specierum Sacramentalium & omnium gratiarum suarum fontem abundantissimè nobis per Eucharisticam oblationem, & Communionem communicat. Tertium, quod omnes Christiani

perpetuò in mente volvere debent, est bonorum & malorum discretio iustissimi, omnium Judicis Christi, qui venturus est cum potestate magna & majestate, & reddet unicuique sine acceptione Personarum, secundùm opera ejus, bona æterna bonis, mala æterna malis. Hæc tria maximi momenti ad stabiliendam cum Dei gratiâ salutem nostram, ab ipso Christo dum in terrâ viveret tradita, revocantur quotidie nobis in memoriam, per sacrificium quotidianum Sanctæ Missæ, idest oblationis incruentæ Agni Dei-Hominis Dei **JESU-CHRISTI**, & per Eucharisticam Communionem fidelium. Quicumque ergo majori cum fide, contritione, & dilectione quotidie magnum illud Sacrificium Corporis, & Sanguinis **JESU-CHRISTI**, in Altari, Deo, uni, trino, offerunt: aut si Sacerdotes non sint, frequentius sic communicant, Eucharistiæ Christi, per Spiritualem, & Sacramentalem Communionem, illi haud dubiè, magis imprimunt in animabus, & in cordibus, ac mentibus suis, perpetuam Christi **JESU** memoriam.

majoribus ejus donis cumulantur; & pleniorum fructum Incarnationis Verbi, Passionis & Resurrectionis ejus, ac Spiritus Sancti, & omnium donorum ejusdem communicationis, copiosius à totâ Divinâ Trinitate, per Deificam illam Oblationem ac Communionem percipiunt; & excellentius ac perfectius, Divinitate trium Personarum Divinarum saginantur, atque beatiori, & gloriosiori illarum internâ conversatione fruuntur; quantum fas est Sanctis in hac vitâ, mortalis peregrinationis nostræ, ad beatam Æternitatem; cujus Eucharistia pignus est; & Divinissimum viaticum in Domino morientium; sicut est cibus & potus supersubstantialis grandium, & magnarum mentium.

Sic sapientissima, Sanctissima, & Beatissima Virgo Deipara, per quotidianam communionem, post Ascensionem Filii sui, omnium gratiarum, quæ Dei Matrem, & Regis Gloriæ Genitricem, ac Cœli Sanctorumque omnium Reginam decebat plenitudine cumulata, omnium omninò Sanctorum, Angelorum, ac Beatorum

&
 er-
 is,
 io-
 io-
 ei-
 u-
 ac
 a-
 a-
 a-
 as
 -
 ;
 o
 s

universas divinitas, est supergressa; adeoque plus est in illâ unâ Dei-Matre, sicut Dignitatis sic & Sanctitatis, gratiæ & gloriæ, quàm in omnibus aliis Sanctis simul in unum, collectis, & conjunctis. Sancta Dei Genitrix hoc igne Eucharistico sicut fornax charitatis tota inflammata, semper aspiciebat in faciem JESU-CHRISTI, unigeniti sui exinaniti in Eucharistiâ, crucifixi in Calvario, & glorificati ad dexteram Patris, atque in ejusdem memoriam, nunquam interruptam, omnia Spiritus Sancti impulsu sic operabatur, ut solus Deus unus, trinus, & JESUS, ejus Filius, viveret, ageret, & omnia in illâ & cum illâ consummaret, ad majorem gloriam Divinæ Triadis, ad perfectissimam imitationem Filii sui JESU-CHRISTI, & ad totius mundi salutem, cum Deo JESU suo perficiendam; præsertim verò ad sanctificationem electorum in Dilecto, Dilecto cordis sui JESU, primogenitio prædestinatorum, & omnium Filiorum Dei, ac cohæredum ejus in gloria Patris.

AB Eucharistia manavit in Ec-
 clesiam primitivam, visibilis Spi-
 ritus Sancti communicatio; qui die
 Pentecostes post peractum à Prin-
 cipe Apostolorum, aliis cooperantibus
 incruentum novæ legis Sacrificium,
 descendit in omnes præsentés, & re-
 pleti sunt omnes Spiritu Sancto, &
 cœperunt loqui magnalia Dei; prout
 Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. De
 primâ Missâ à puro homine celebratâ,
 post Christi Ascensionem, quam im-
 mediatè subsecuta est Spiritus Sancti
 communicatio; & de aliis prærogati-
 vis Christianæ Pentecostes egregium
 tractatum scripsit Theophilus Ray-
 naudus inter Theologos nostri sæculi
 Doctissimus, legatur *Tom. 6. de Eu-
 charistiâ* circa finem operis. Verùm
 quidquid sit de primâ illâ celebratione
 primæ Missæ, post Cœnam Eucharisti-
 cam à Christo institutam, quæ Cœna,
 haud dubiè fuit absolutè prima Missa,
 sive primum Sacrificium incruentum
 novæ legis: nulli dubium esse potest

ab Eucharistiâ, & per Eucharistiam, in quâ totus Christus auctor & consummator fidei, gratiæ, & gloriæ substantialiter continetur, perpetuò emanare in omnia Christi membra, omnes donorum celestium rivos, quibus totius Ecclesiæ militantis ager irrigatur, & omnes ejus plantæ fœcundantur. Ac succum vitalem recipiunt, in perpetuas Æternitates permanfurum.

Liceat hic mihi cum Divo Thomâ Aquinate, inter sapientissimos Sanctissimo Doctore Ecclesiæ, exclamare! Immensa Divinæ largitatis beneficia exhibita populo Christiano inæstimabilem ei conferunt dignitatem: neque enim est, aut fuit aliquando tam grandis natio, quæ habuerit Deos suos appropinquantes sibi, sicut adest nobis Deus noster: unigenitus siquidem Dei Filius, volens nos suæ Divinitatis esse participes, nostram naturam assumpsit, ut homines Deos faceret factus homo: & hoc insuper quod de nostro assumpsit totum nobis contulit ad salutem, Corpus namque suum pro nostrâ reconciliatione

in ara crucis obtulit Deo Patri, Sanguinem suum fudit in pretium simul & lavacrum, & ut tanti beneficii jugis in nobis maneret memoria, Corpus suum in cibum, & Sanguinem in potum, sub specie panis & vini sumendum fidelibus dereliquit. Nullum ergo Sacrificium, nullum Sacramentum est illo salubrius, quo purgantur peccata, virtutes augentur & mens omnium spiritualium carismatum abundantiam impinguatur, offertur in Ecclesiam pro vivis & mortuis, ut omnibus profit, quod est pro omnium salute institutum, suavitatem denique hujus Sacramenti, nullus dignè exprimere sufficit: per quod spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur: & recolitur memoria illius, quam in sua Passione Christus monstravit excellentissimæ charitatis.

§. VI.

QUæ cum ita sint, certissimum est quod sicut divinorum divinissimum opus Sacerdotum Christi JESU est quotidie in virtute Spiritus Sancti
Imma-

Immaculatam hanc Agni Dei Hostiam
 Divinæ Triadi, ut Apostoli fecerunt,
 Deo, uni, trino, sacrificare: sic qui-
 liber Christianus, hujus Divinæ par-
 ticipationis capax, nihil potest, San-
 ctissimæ Trinitati & JESU-CHRISTO
 gloriosius, ac sibi ipsi salubrius facere,
 quàm quotidie magno huic Sacrificio
 novæ legis, eâ quâ par est fide, reve-
 rentiâ, & pietate assistere, ac spiri-
 tualiter simul & Sacramentaliter, ut
 solebant primi illi Discipuli Christi,
 communicare. Erant omnes, inquit,
 Lucas Evangelista, perseverantes cum
 MARIA Matre JESU, in oratione
 Dei, in Doctrinâ Apostolorum, &
 in fractione Panis: utique Panis illius
 Eucharistici, Panis supersubstantialis,
 qui dat vitam mundo, qui est ipsa
 Christi Caro, ipsemet totus Christus
 qui dedit semetipsum Discipulis suis in
 Cœnâ Eucharisticâ, dicens: Accipite &
 manducate, hoc est Corpus meum, hoc
 facite in meam commemorationem.
 Verè immensa Dei beneficia exhibita
 populo Christiano inæstimabilem ei
 conferunt dignitatem. Habemus Al-
 tare Divinum, Altare Eucharisticum,

E

in quo Corpus, & Sanguis Christi, totus Christus offertur, immolatur, & manducatur à fidelibus; de quo edere non valent, qui in Christo JESU non sunt renati per lavacrum regenerationis, & illuminationis. Infideles omnes arcendi sunt ab hoc Altari JESU-CHRISTI, & omnes qui licet confiteantur Christum, ore, factis iniquis, & criminibus ac impudiciis suis illum negantes, infidelibus ipsis deteriores sunt. Infelices omninò Pagani, Saraceni, Mahometani, Judæi increduli, & pertinaces Hæretici, ac Capharnaitæ omnes, qui in Christum non credunt, qui ab ipsâ sapientiâ Dei vivi, ab ipsâ Veritate increatâ & incarnatâ auditum avertentes, auctori & consummatori fidei non credunt; in quem omnis qui credit, sicut oportet, habet vitam æternam; & sine cujus fide impossibile est Deo placere, & æternam salutem consequi; cum non sit in alio aliquo salus. Non enim est aliud nomen datum hominibus, in quo oporteat nos salvôs fieri. Infelices etiam omnes illi Christiani, qui ab illo Altari Eucharistico, seipsos se-

parant, vel per effrenatam vivendi libidinem, vel per fluxam, & mollem animi in sola sensibilia prona, remissionem; vel per inanem mundi timorem; vel per inquietam & inexplabilem, auri, argenti & temporalium bonorum cupiditatem, radicem omnium malorum; vel per conscientiam anxiam & erroneam; vel per modicam, languidam, aut etiam dubiam fidem; in admirabile illud fidei mysterium, vel ob aliam quamcumque fallacem apparentiam, aut quamlibet excusationem ad excusandas excusationes in peccatis, quibus justam iram JESU CHRISTI provocant, & in seipos concitant, vocantem ad Sacram Cœnam contemnentem: digni omnino, qui in die judicii audiant terribile illud responsum, datum Virginibus fatuis: Amen dico vobis, nescio vos; justissime enim ab æterno Regis gloriæ convivio, cum infidelibus excludentur, qui ad Cœnam Eucharisticam, ab ipso met Christo institutam, & ab eodem toties vocati & compulsi, venire noluerunt. Avertat Deus optimus à fidelibus Adoratoribus Divini hujus Sa-

cramenti, in quo ipse autor, & consummator fidei Christus JESUS substantialiter continetur, tam grande malum: quin potius renovetur, & de die in diem magis accendatur, in cordibus Christianorum, ardens desiderium, sanctioris, & frequentioris communionis Eucharisticæ, quâ fides in Christum, spes, charitas, & omnes virtutes Christianæ augentur, roborantur & perficiuntur; quâ fideles à peccatis mortalibus præservantur; quâ in gratiâ Dei confirmantur, usque ad perfectum diem Gloriæ æternæ: In quâ facie ad faciem videbimus Divinitatem, & humanitatem JESU-CHRISTI, quem sub speciebus panis & vini in Eucharistiâ velatum, credimus, adoramus, realiter ac substantialiter immolamus, & manducamus ad fidei, gratiæ, & charitatis augmentum in animabus nostris.

§. VII.

A Udiamus igitur, maternam Ecclesiæ Dei vivi adhortationem, quâ suos omnes filios verbis charitate

plenis urget, & compellit ad Sanctam
 & frequentem Communionem Eu-
 charisticam sic omnes fideles alloqui-
 tur in ultimo universali Concilio, Tri-
 dentinâ Synodo, sessione decimâ ter-
 tiâ, capite octavo, his ipsis verbis : Pa-
 „ terno affectu monet Sancta Synodus,
 „ hortatur, rogat, & obsecrat, per
 „ viscera misericordiæ Dei nostri; ut
 „ omnes & singuli, qui Christiano
 „ Nomine censentur; in hoc unitatis
 „ signo, in hoc concordix Symbolo
 „ jam tandem aliquando conveniant,
 „ & concordent: memores tantæ cha-
 „ ritatis, & tam eximii amoris JESU-
 „ CHRISTI Domini nostri, qui
 „ dilectam animam suam in nostræ sa-
 „ lutis pretium, & carnem suam no-
 „ bis dedit ad manducandum; hæc Sa-
 „ cra Mysteria Corporis & Sanguinis
 „ ejus, eâ fidei constantiâ, & firmi-
 „ tate, eâ animi devotione ac pietate
 „ & cultu credant, & venerentur,
 „ ut Panem illum supersubstantialem
 „ frequenter suscipere possint, ut is
 „ verè: eis sit animæ vita; & perpe-
 „ tua sanctitas mentis; cujus vigore
 „ confortati, ex hujus miseræ pere-

„grinationis itinere, ad cœlestem pa-
 „triam pervenire valeant, eundem
 „Panem Angelorum, quem modò
 „sub sacris velaminibus edunt, absque
 „ullo velamine manducaturi.

Huc usque sunt verba Sacro-San-
 „cti Concilii, quibus pro coronide ad-
 „do, quæ in hunc eundem finem dicit
 „fessione vigesimâ secundâ, capite sex-
 „to, initio. Optaret quidem Sacro-
 „Sancta Synodus, ut in singulis Mis-
 „sis, fideles adstantes non solum spi-
 „rituali affectu, sed Sacramentali
 „etiam Eucharistiæ Communione,
 „communicarent, quoad eos Sanctif-
 „simi hujus Sacrificii fructus uberius
 „perveniret.

Utinam omnes omninò fideles eâ,
 „quàm requirit Sacra Synodus animi
 „præparatione, Divina illa Mysteria
 „frequentarent; profectò majori Dei
 „gloriæ zelo arderent, JESU-CHRISTI
 „in Eucharistiâ residentis, Carne, San-
 „guine, Animâ & Divinitate saginaren-
 „tur; desiderii, votis & exhortationi-
 „bus Sanctæ Matris Ecclesiæ, Christi
 „Sponsæ obsecundarent: nullæ essent
 „hæreses, nulla schismata, nullæ dis-

cordiæ inter Christianos Principes; nulla inter diversas nationes ex quibus universalis Ecclesia componitur, dissidia, & bella; quibus vestis Christi, & sanctæ ejus Sponsæ viscera, crudeliter dilacerantur, & conscindantur. Sed potius omnes Christiani, in eodem Baptismate Christi renati, eodem Pane Eucharistico nutriti, & recreati, arctissimo universalis charitatis vinculo constringerentur, & ut fratres à fratribus adjuti, tanquam leones ignem spirantes, ab hac mensâ Divinâ discederent, facti Diabolo, & omnibus Christiani Nominis inimicis terribiles, sicut castrorum acies ordinata, sub eodem signo Crucis Christi: quo uno omnes hostes debellarent, & omnes gentes, quæ Deum verum, unum, trinum, & JESUM-CHRISTUM ignorant, ad Christianam fidem converterent.

Hic unus est scopus quò tendere in unum debent omnia Christianorum arma, sub uno visibili Christi in terris Vicario, sub uno Catholicæ Ecclesiæ Capite, Pontifice maximo, communi omnium fidelium Patre, & to-

eius gregis Domini Pastore, cui ipse, Christus Ecclesiæ suæ militantis, quam acquisivit Sanguine suo, curam & sollicitudinem commisit, ut confirmaret omnes fratres suos in fide; ideoque Petro & subindè ejus successoribus ter dixit: Pasce Agnos meos, pasce Agnos meos, pasce oves meas. *Joan. 21.* Hoc ergo vinculo, unius fidei, Religionis veræ, quæ in sola Ecclesia, Catholica, Apostolica, & Romana reperitur, unico visibili ejus Capiti adhæreamus omnes, tanquam supremo Pastori Ovilis Domini, & non sint in nobis schismata; Deus enim quem adoramus, non est Deus contentionis & divisionis, sed Sanctæ unionis & veræ Pacis.

